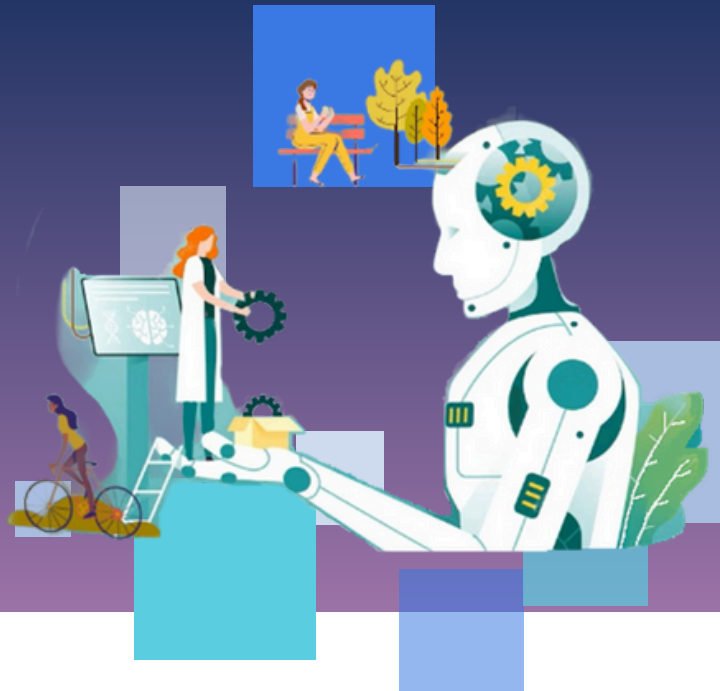

CAIET DE REZUMATE / ABSTRACT BOOKLET

Ediția a 5-a (NUCT 2024)

Conferința Națională "Natura Umană, Cultură, Tehnologie" /
5th Edition (NUCT 2024)

National Conference "Human Nature, Culture, Technology"

***Muncă și timp liber în convergența
postumană /
Work and Leisure in the Posthuman
Convergence***

25 Mai, 2024
May 25, 2024

CUPRINS /Contents

KEYNOTE PRESENTATIONS

The Future of Leisure: Ethics of Space Tourism.....4
Maurizio BALISTRERI

Work, Leisure, and the Good Life. A Hedonistic Approach.....5
Manuel KNOLL

INDIVIDUAL PRESENTATIONS

Considerații privind impactul tehnologiilor actuale de mobilitate urbană asupra echilibrului dintre timpul liber și munca omului / Considerations regarding the impact of current urban mobility technologies on the balance between human leisure and work.....7
Doru-Laurean, BĂLDEAN

Jocul de-a postumanii cu IA—despre creativitate / Posthumaning Creatively—Playing with AI.....9
Sandra-Cătălina BRÂNZARU

Inteligența artificială și alte tehnologii dezvoltate în contextul actual / Artificial Intelligence and other Developed Technologies in the Current Context12
Larisa-Elena CHIȘ

Noua educație: O școală fără profesori? / The New Education: A School Without Teachers?.....14
Diana-Felicia COLCERIU

Deepfake: The Crossover Between Pornography and Artificial Intelligence16
Victoria Parera DILLUVIO

De la recesiune la inovare: Cum pot UBI și transumanismul modela viitorul / <i>From Recession to Innovation: How UBI and Transhumanism Can Shape the Future</i>	18
<i>Diana MIHEȘ</i>	
Muncă Inumană—Prescrieri asupra naturii muncii în contextul Postuman / <i>Inhuman Labour—Prescriptions on the Nature of Labour in the Post-Human Context</i>	20
<i>Cezar MIHALCEA</i>	
Be Loud and Break Stuff: Obsolescence of Work and Leisure in the Era of Exuberance	23
<i>Francisc d’Assís Sañé DIAZ-SANTOS</i>	
Impactul jocurilor video în gestionarea muncii și a timpului liber / <i>The Impact of Video Games on Work and Leisure Management</i>	25
<i>Alexandra ȘTEȚI</i>	
Sunt voluntar postuman? / <i>Am I a Posthuman Volunteer?</i>	27
<i>Sergiu-Antonio URSA</i>	
Navigând postumanismul—intersecții ale teoriei critice, artei și curatoriatului / <i>Navigating Posthumanism—Intersections of Theory, Art, and Curating</i>	30
<i>Cristiana URSACHE</i>	

The Future of Leisure: Ethics of Space Tourism

Prof. Maurizio BALISTRERI¹

Abstract: With the advent of private companies promoting space tourism, journeys into Earth’s orbit, and perhaps in the future to the Moon and other planets, will no longer be limited to professional astronauts, but will become an opportunity open to ordinary people and anyone who wishes to have an extraordinary experience, whether it be spending a few days or just a few hours in space. Not only is this expanding the frontiers of human exploration, it is radically changing the way we perceive ourselves and our place in the universe. Seeing the Earth from afar, suspended in the darkness of space, can have a profound effect on our understanding of the fragility and beauty of our planet, as well as on our sense of unity and interconnectedness with all of humanity. For the time being, the price of a tourist trip to space is prohibitive, but tomorrow many people could afford a leisure trip to space. However, there are questions about whether space tourism is really beneficial to all, and whether there are more sustainable forms of space tourism than others. There are also fundamental moral questions about space tourism that require in-depth reflection. As technology advances and access to space becomes more accessible, addressing these ethical concerns will be crucial in shaping the future of space exploration and tourism.

Keywords: space bioethics, reproduction, sex, environment, future generations.

Short Bio:

Maurizio Balistreri is Associate Professor in Moral Philosophy and Bioethics at the Department of Linguistic and Literary, Historical, Philosophical and Legal Studies (DISTU) of the University of Tuscia (Viterbo). He was Chair of the Turin Bioethics Lab and is Editor of the Icaro book series (Fandango). His main research interests include bioethics, applied ethics, robot ethics and ethics of artificial intelligence. He has published on different topics of bioethics, applied ethics, moral philosophy and space travelling. His latest books are *Il Bambino migliore? Che cosa significa essere genitori responsabili al tempo del genome editing* (Fandango, 2022), *Superumani. Etica e potenziamento* (Espress 2011; 2020); *Sex robot. Love in the Age of Machines* (Fandango 2018; Malpasso 2021; Trivent 2022), *Il futuro della riproduzione umana* (Fandango 2016), *La clonazione umana prima di Dolly* (Mimesis 2015). He is co-author of *Bioteologie e organismi modificati. Scienza, etica e diritto* (Il Mulino 2020).

¹ Department of Linguistics and Literary, Historical, Philosophical and Legal Studies (DISTU), University of Tuscia, Viterbo, Italy. E-mail: maurizio.balistreri@unitus.it

Work, Leisure, and the Good Life. A Hedonistic Approach

Prof. Manuel KNOLL¹

Abstract: While work was held in low esteem in antiquity and the so-called Middle Ages, it has been considerably reevaluated since the beginning of the modern era. Hannah Arendt appropriately diagnoses a modern “theoretical glorification of labor” and the “factual transformation of the whole of society into a laboring society”. The consequences of a society that focuses too much on work and ascribes excessive value to it are fatal. Horkheimer and Adorno claim that under the “work-pressure” of millennia “pleasure has learned to hate itself”. This view goes back to Freud who criticizes that western civilization requires too much labor and drive renunciation and thus frustrates human aspirations to happiness.

This talk begins with noting the obvious fact that rapid scientific and technological progress in the 20th and 21st century has – at least potentially – reduced the amount of work required by humans to live a comfortable life. It argues that this obvious fact should inspire a new reevaluation of work. Central to it is a critical perspective on the many forms of work or labor and a discussion about a possible rank order of these forms. Central to such a reevaluation is also the adoption of a complementary hedonistic perspective that emphasizes the high value of leisure and pleasure. A hedonistic approach or philosophy aims at both maximizing pleasure and at reducing pain and suffering.

The talk argues that hedonism should be viewed as an ally of the transhumanist project that works towards the fullest realization of the human being’s possibilities. Such a realization requires a substantial amount of free time that allows human beings both to experience a substantial amount of pleasure and to explore new sources of pleasure. Based on a hedonistic approach, the talk argues that a good life is a life filled with leisure and pleasure and as free from pain and suffering as possible. In the long run a good life also requires the leisure to find ways to continuously increase and actualize the human being’s bodily and mental potential for pleasure. Of course, a successful social implementation or realization of a hedonistic approach necessitates discussions about the prevailing economic and political system, about an unconditional basic income, and about the deep disagreement between Marxists, liberals, and libertarians on social justice.

Keywords: work, leisure, good life, hedonistic approach.

¹ Privatdozent of Political Theory and Philosophy at Munich University (LMU). E-mail: manuelknoll@hotmail.com.

Short Bio:

MANUEL KNOLL, Prof. Dr. phil. habil., is Privatdozent of Political Theory and Philosophy at University of Munich (LMU), member of Instituto “Lucio Anneo Séneca” of Universidad Carlos III de Madrid, and associate editor of *Polis. The Journal for Greek and Roman Political Thought*. He has lectured and published widely on topics pertaining to Ancient, Modern, and Contemporary Political Philosophy and Ethics, in particular Ancient and Contemporary Theories of Justice, Deep Disagreements on Justice, Values and Morals, Plato, Aristotle, Machiavelli, Nietzsche, Rawls and Walzer, Social Philosophy and Critical Theory. He is author of three books and approx. 100 articles or chapters, co-editor of six volumes, co-editor of book series *Collegium Politicum*, member of the scientific boards of book series *Cultura e Formazione* (Bonanno Editore), *Koinos Logos* (Rocco Carabba), and *Staatsdiskurse* (Franz Steiner), and of journals *Arkhe-logos*, *Deliberatio. Studies in Contemporary Philosophical Challenges*, *Etica e Politica*, *Kage*, *ScientiaArte*, and *Sofia Philosophical Review*. In 2016, he was awarded *Premio Lucio Colletti* in the area of philosophy, Rome, Capitoline Hill. Website: www.manuelknoll.eu

Considerații privind impactul tehnologiilor actuale de mobilitate urbană asupra echilibrului dintre timpul liber și munca omului

Drd. Doru-Laurean, BĂLDEAN¹

Rezumat: Dată fiind evoluția tehnologică accelerată, este interesant de analizat impactul pe care instrumentele inteligente îl au asupra comportamentului uman, asupra raportării acestuia din urmă la evoluția socială, asupra echilibrului dintre timpul liber și munca omului. În articol am propus studiul influenței noilor vehicule automate asupra timpului liber și muncii omului. Una din întrebările fundamentale este: “Îmbunătățesc aceste noi tehnologii, calitatea vieții, timpul liber și munca?” Ipoteza principală arată că o influență reciprocă există, dar analiza se întrevește a fi una cu rezultate complexe și soluțiile în anumite cazuri pot să fie divergente. Automatizarea autovehiculelor, robotizarea postului de conducere, programarea stilurilor de conducere folosind strategiile de conducere defensivă și implementarea ethosului dat de spiritul legii vor scoate omul din poziția de conducător auto, astfel încât unele locuri de muncă vor fi eliminate, iar altele noi le vor suplini. Se impune o analiză a avantajelor și dezavantajelor, alături de evidențierea efectelor (pozitive și negative) ale celei de a Patra Revoluții Industriale. Automatizarea transporturilor, robotizarea mijloacelor folosite pentru deplasarea cotidiană și implementarea unui sistem integrat cu vehicule monitorizate—de la faza de idee până la scoaterea din uz și până la reciclare—o să aibă în centrul atenției condiția postumană, astfel încât, apare firească întrebarea: “Cum impactează noile tehnologii de mobilitate urbană timpul liber și munca omului?” Prin studiul și expunerea propusă apar răspunsuri și soluții la aceste întrebări. Articolul oferă variante rezonabile pentru identificarea și atenuarea concentratorilor de tensiuni, respectiv a zonelor de conflict dintre om și tehnologie. Am sugerat un cod etic minimal cu privire la relația dintre om și autovehicule automate care să impacteze calitatea vieții, timpul liber și munca omului. Chiar dacă industrializarea 4.0 prevede dezvoltarea procesului de urmărire a produsului încă din faza de proiect, apoi în exploatare, până în faza de scoatere din uz și reciclare—ceea ce în domeniul mobilității urbane va întări digitalizarea și sectorul autovehiculelor automate, eliminând locurile de muncă în anumite sectoare de activitate (vânzătoarele de bilete, o parte dintre conducătorii auto)—totuși sistemul va crea alte locuri de muncă.

Cuvinte cheie: automatizarea autovehiculelor, industrializarea 4.0, mobilitate urbană, robotizare, transporturi.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Școala Doctorală de Filosofie, Departamentul de Filosofie. E-mail: dorubaldean@yahoo.com

Considerations regarding the impact of current urban mobility technologies on the balance between human leisure and work

PhD. Student, Doru-Laurean, BĂLDEAN¹

Abstract: Due to the increasing technological evolution, it is interesting to analyze the impact that intelligent systems have on human behavior, on the latter's relation with social evolution, on the balance between man's free time and work. In this article I study the influence of new automated vehicles on man's free time and work. One of the fundamental questions is: “Do these new technologies improve the quality of life, leisure and work?” The main hypothesis shows that a mutual influence exists, but the analysis is seen to be one with complex results and the solutions in certain cases may be divergent. The automation of vehicles, the robotization of the driving system, the programming of driving styles using defensive driving strategies and the implementation of the ethos given by the spirit of the law will take the man out of the driving position so that some jobs will be eliminated but others will replace them. An analysis of the advantages and disadvantages and the highlighting of the effects (positive and negative) of the fourth industrial revolution is required. The automation of transports, the robotization of the means used for daily movement and the implementation of an integrated system with monitored vehicles—from the design phase to their end of life and to recycling—will have the posthuman condition in the center of attention, so that the following question naturally arises: “How does the new urban mobility technologies impact leisure time and human work?” Through the proposed study and its reasoning, appear some answers and solutions for the above posted questions. The article offers reasonable options for identifying and mitigating tension concentrators, i.e. areas of human-technology conflict. We suggested a minimal code of ethics regarding the relationship between humans and automated vehicles that would impact the quality of human life, leisure, and work. Even though industrialization 4.0 foresees the development of the product tracking process from the project phase, then in operation, to the end-of-use and recycling phase—which in the field of urban mobility will strengthen the digitization and the automated vehicle sector, eliminating jobs in certain sectors of activity (ticket sellers, some drivers)—however the system will create other jobs.

Keywords: vehicle automation, industrialization 4.0, urban mobility, robotization, transport.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Doctoral School of Philosophy, Department of Philosophy. E-mail: dorubaldean@yahoo.com

Jocul de-a postumanii cu IA—despre creativitate

Drd. Sandra-Cătălina BRÂNZARU¹

Rezumat: Creativitatea este o cheie pentru rezolvarea problemelor, o sursă pentru generarea artei, o marcă a individualității, un mijloc de auto-exprimare. Alții îl consideră motorul evoluției, deoarece ideile noi promovează tehnologia și știința. Există multe întrebări filozofice care pot fi și trebuie ridicate în raport cu reconceptualizarea creativității - există o diferență între creativitatea artistică și creativitatea în știință? Procesul creativ implică raționalitate? Poate fi explicată pe deplin creativitatea? Majoritatea dezbaterilor despre aceasta sunt însă, în contextul postuman, centrate pe IA sau pe mașini inteligente.

În contextul noului materialism, a dezvoltării LLM și IA, precum și al progreselor în Realitate Virtuală și robotică, ar putea fi cazul că regândirea conceptelor de creativitate și *agency* sunt de fapt necesare. Nu există nicio lege fizică care să oprească o mașină să se cufunde într-o mare mare de date, să o asimileze și să o recombine în ceva nou. Definierea creativității nu este însă o sarcină ușoară. Noutatea nu constituie un criteriu suficient. Într-un cadru postuman, putem permite grade de *agency* și grade de creativitate – cum afectează acest lucru scriitorii, artiștii și producătorii media? Înseamnă că locurile lor de muncă sunt în pericol?

Nu cred, consider că toate tehnologiile dezvoltate de noi sunt extensii ale minții noastre și extensii ale creativității noastre. Potrivit lui Nakayama (2013:507) și a tezei sale de superveniență, putem atribui proprietăți agenților *extinși* pe baza contextului. Dar cât de departe ne putem extinde propria creativitate și unde stabilim pragul?

În această prezentare voi explora în ce circumstanțe pot fi considerate creative modele mari de limbaj (deoarece acestea pot fi utilizate pentru IA, robotică, în RV și non-RV) și mai ales dacă aceste circumstanțe se schimbă în realitatea virtuală și / sau în realitatea mixtă, folosind trei diferite cadre: Enactivism, minte extinsă și realismul agențial al lui Karen Barad. Vom vedea ce tensiuni apar în aceste trei cadre și postumanism.

Cuvinte cheie: postumanism, inteligență artificială, LLM, minte extinsă, minte activă.

¹ Școala Doctorală de Filosofie, Departamentul de Filosofie Teoretică, Universitatea din București. E-mail: sandra-catalina.branzaru@unibuc.ro

Bibliografie:

Barad, K. (1996). Meeting the universe halfway: Realism and social constructivism without contradiction. In *Feminism, science, and the philosophy of science* (pp. 161-194). Dordrecht: Springer Netherlands.

De Jesus, P. (2018). Thinking through enactive agency: sense-making, bio-semiosis and the ontologies of organismic worlds. *Phenomenology and the Cognitive Sciences*, 17(5), 861-887.

Franceschelli, G., & Musolesi, M. (2023). On the creativity of large language models. *arXiv preprint arXiv:2304.00008*.

Nakayama, Y. (2013). The extended mind and the extended agent. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 97, 503-510.

Nanay, B. (2014). An experiential account of creativity. *The philosophy of creativity: New essays*, 17-35.

Rubins, M. (2019). Posthumanism reimaged: De-Westernizing perspectives on post/humanity. *Slavonic and East European Review*, 97(4), 761-772.

Posthumaning creatively – playing with AI

PhD. Student, Sandra-Cătălina BRÂNZARU¹

Abstract: Creativity is a key to problem solving, a source for creating art, a marker for individuality, a means for self-expression. Others see it as the engine of evolution since new ideas push technology and science forward. There are many philosophical questions to be raised about creativity- is there a difference between artistic creativity and creativity in science? Does the creative process involve rationality? Can creativity be fully explained? Most of the debates around creativity are centered on AI or machines.

¹ Doctoral School of Philosophy, Department of Theoretical Philosophy, University of Bucharest. E-mail: sandra-catalina.branzaru@unibuc.ro

In the context of new materialism, LLM and AI, as well as advances in VR and robotics, it might be the case that we need to rethink the concepts of creativity and agency. There is no physical law that would stop a machine from immersing itself into a large sea of data, assimilate it and recombine it into something new. Defining creativity is no easy task. Novelty is by no means sufficient. In a posthuman framework, we can allow for degrees of agency and degrees of creativity – how does this bear on writers, artists and media producers? Does this mean that writer’s jobs are in danger?

I believe not, I consider all kinds of technologies as extensions of our mind and extensions of creativity. According to Nakayama (2013:507) and his supervenience thesis, we can ascribe properties to extended agents based on context. But how far can we extend our own creativity and where do we set the threshold?

In this presentation I will explore under which circumstances can large language models be deemed *creative* (since these can be used for AI, robotics, in VR and non-vr) and especially if these circumstances change in virtual reality and mixed reality, using three different frameworks. Enactivism, extended mind and Karen Barad’s agential realism. We’ll see which tensions arise within these three frameworks and posthumanism.

Keywords: posthumanism, creativity, LLM, AI, enactivism, extended mind.

References:

- Barad, K. (1996). Meeting the universe halfway: Realism and social constructivism without contradiction. In *Feminism, science, and the philosophy of science* (pp. 161-194). Dordrecht: Springer Netherlands.
- De Jesus, P. (2018). Thinking through enactive agency: sense-making, bio-semiosis and the ontologies of organismic worlds. *Phenomenology and the Cognitive Sciences*, 17(5), 861-887.
- Franceschelli, G., & Musolesi, M. (2023). On the creativity of large language models. *arXiv preprint arXiv:2304.00008*.
- Nakayama, Y. (2013). The extended mind and the extended agent. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 97, 503-510.
- Nanay, B. (2014). An experiential account of creativity. *The philosophy of creativity: New essays*, 17-35.
- Rubins, M. (2019). Posthumanism reimaged: De-Westernizing perspectives on post/humanity. *Slavonic and East European Review*, 97(4), 761-772.

Inteligența artificială și alte tehnologii dezvoltate în contextul actual

Larisa-Elena CHIȘ¹

Rezumat: AI a devenit un factor de care nu se mai poate face abstracție. Revoluția AI, care a început în anii 1980 și 1990, ne-a oferit o putere enormă de a procesa sarcinile de calcul mai rapid și mai eficient. Acum, AI a mers mai departe și a dat acestor mașini autonome ceea ce recunoaștem ca fiind abilitate cognitivă. Cu alte cuvinte, le oferă capacitatea de a învăța, analiza, raționa și aplica învățarea anterioară. Până la inventarea acestor procese de învățare automată, oamenii erau singurele creaturi care posedau acest tip de abilitate cognitivă. În trecut, teoriile educaționale se concentrau doar pe unul sau două aspecte ale inteligenței. Cu toate acestea, în 1984, Howard Gardner, profesor de cogniție și educație la Universitatea Harvard, și-a publicat cartea revoluționară, Teoria inteligenței multiple. El susține că fiecare individ are un număr de forme distincte de inteligență în grade diferite. Capacitatea de a simpatiza și de a empatiza cu ceilalți este, de asemenea, o formă distinctă de inteligență care trebuie apreciată. Există, evident, o legătură importantă între algoritmi și unele forme de inteligență, în special capacitatea de a raționa și de a învăța din experiență. Inițial, algoritmi erau considerați ca o metodă eficientă de a sintetiza informația, dar nu se puteau muta cu ușurință de la o sarcină la alta sau multitasking, așa cum fac oamenii în mod constant. De exemplu, un algoritm de recunoaștere a imaginii poate să nu recunoască un algoritm de vorbire sau să nu treacă într-o altă zonă de cunoaștere, ceea ce este ceva pe care oamenii o fac în mod automat. Cu toate acestea, algoritmi se dezvoltă și ajung la un nivel de comprehensiune similar cu cel al oamenilor. O altă tehnologie care deține aplicații în numeroase domenii este imprimarea 3D, care implică stratificarea secvențială controlată de computer pentru a crea o formă tridimensională. În prezentare voi aborda toate aspectele menționate în rezumat.

Cuvinte cheie: inteligență artificială, algoritmi, roboți, supercalculator, multitasking, 3D printing.

¹ Universitatea Tehnică din Cluj, Centrul Universitar Nord Baia Mare, România, Facultatea de Litere, Masteratul de Drepturile Omului. E-mail: larisa.chis05@gmail.com

Artificial Intelligence and Other Developed Technologies in the Current Context

Larisa-Elena CHIȘ¹

Abstract: AI has become a factor that can no longer be ignored. The AI revolution that began in the 1980s and 1990s has given us enormous power to process computational tasks faster and more efficiently. Now, AI has gone further and given these self-driving cars what we recognize as cognitive ability. In other words, it gives them the ability to learn, analyze, reason and apply previous learning. Until the invention of these machine learning processes, humans were the only creatures that possessed this type of cognitive ability. In the past, educational theories focused on only one or two aspects of intelligence. However, in 1984 Howard Gardner, professor of cognition and education at Harvard University, published his groundbreaking book, *The Theory of Multiple Intelligences*. He argues that each individual has a number of distinct forms of intelligence in varying degrees. The ability to sympathize and empathize with others is also a distinct form of intelligence that must be valued. There is obviously an important connection between algorithms and some forms of intelligence, especially the ability to reason and learn from experience. Algorithms were originally thought of as an efficient method of synthesizing information, but they could not easily shift from one task to another or multitask as humans constantly do. For example, an image recognition algorithm may not recognize a speech algorithm or move to another area of knowledge, which is something that humans do automatically. However, algorithms are developing and reaching a level of understanding, similar to that of humans. Another technology that has applications in numerous fields is 3D printing, which involves sequential computer-controlled layering to create a three-dimensional form. In the presentation I will cover all the aspects mentioned in the summary.

Keywords: artificial intelligence, algorithms, robots, supercomputer, multitasking, 3D printing.

¹ Technical University of Cluj-Napoca, North University Centre of Baia Mare, Romania, Faculty of Letters, Master of Human Rights. E-mail: larisa.chis05@gmail.com

Noua educație: O școală fără profesori?

Diana-Felicia COLCERIU¹

Rezumat: Cum ar arăta viața noastră fără doctori, judecători, profesori, arhitecți sau alte profesii pe care acum le considerăm absolut esențiale pentru societate? Ce am mai lucra noi, oamenii, dacă roboți sau alte mașinării sofisticate ne-ar lua locul? Mai mult, ce scopuri și ce dorințe am mai putea avea în ceea ce privește cariera și cum ar trebui să instruim noile generații dacă vechile locuri de muncă pentru care îi pregăteam pe elevi și pe studenți nu vor mai exista? Toate aceste întrebări se dezvăluie într-o lume în care tehnologia avansează mai repede decât ne imaginăm, uneori făcându-ne să simțim că nu mai putem ține pasul cu noile gadget-uri apărute.

În această lucrare îmi propun să pornesc de la conceptul de „profesie”, să urmăresc de unde apare acest concept și de ce este el atât de important pentru noi la momentul actual. În continuare, voi atrage atenția asupra unor limite în ceea ce privește profesiile, limite precum „tirania experților” sau reticenta acestor experți la schimbare. Odată amintite aceste limite, mă voi concentra pe conturarea unei imagini a sistemului educațional în școala tradițională pentru ca, mai apoi, să urmăresc ce schimbări aduce școala în regim online. Mai mult, voi aborda una dintre probleme stringente cu care sistemul de educație se confruntă la momentul actual, anume inteligența artificială, respectiv programele de tip ChatGPT. În final, voi încerca să îmi imaginez o lume în care, la școală, în fața elevilor, nu s-ar afla o persoană, ci un robot și voi dezbate câteva dintre problemele care apar odată cu un astfel de viitor.

În concluzie, îmi voi susține opinia conturată pe parcursul lucrării, aceea că nu ar trebui, în niciun caz, să respingem schimbările și noutatea, ci că ar trebui să de adaptăm la vremurile în care trăim. Cu toate acestea, nu susțin înlocuirea tuturor oamenilor cu roboți la locurile de muncă, deoarece cred că ființa umană are nevoie de un scop, de o ocupație și de un stimulent intelectual pe care, de cele mai multe ori, îl găsește în momentul alegerii unei cariere.

Cuvinte cheie: profesie, tehnologie, educație, școală online, inteligență artificială, roboți.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Departamentul de Filosofie, Masterat Filosofie, Cultură, Comunicare. E-mail: dianafeliciacolceriu@gmail.com

The New Education: A School Without Teachers?

Diana-Felicia COLCERIU¹

Abstract: How would our lives look like without doctors, teachers, architects, or other professions that we now consider absolutely essential for our society? What would we, the people, end up working if robots or other complex machines would take our place? Even more, what purpose and what wishes can we still have in terms of our careers and how should we instruct the new generations if the old jobs we were preparing the students for won't exist anymore? All of these questions come to light in a world in which technology is advancing faster than we can imagine, sometimes making us feel as though we can't keep up with the new gadgets.

In this paper, I intend to start from the concept of „profession”, to see where does it come from and why is it so important for us at the moment. Next, I will draw attention to limits on professions, such as the "tyranny of experts" or the reluctance of these experts to change. Once these limits are mentioned, I will focus on outlining an image of the educational system in traditional schools and then follow what are the changes that the online school brings. Moreover, I will address one of the pressing problems that the education system is currently facing, namely artificial intelligence, such as ChatGPT. Finally, I will try to imagine a world where, at school, in front of the students, there would be not a person, but a robot, and I will debate some of the problems that arise with such a future.

In conclusion, I will support my opinion outlined throughout the paper, that we should not, under any circumstances, reject changes and innovation, but that we should rather adapt to the times we live in. However, I do not support replacing all humans with robots in workplaces, because I believe that the human being needs a purpose, an occupation and an intellectual incentive that, most of the time, he finds when choosing a career.

Keywords: profession, technology, education, online school, artificial intelligence, robots.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Department of Philosophy, Master in Philosophy, Culture, Communication. E-mail: dianafeliciacolceriu@gmail.com

Deepfake: The Crossover Between Pornography and Artificial Intelligence

Victoria Parera DILLUVIO¹

Abstract: The Internet, the great public agora, that space of supposedly free and democratic contact, turns out to be a place where systems of inequality and discrimination of all kinds are reproduced, including the sexist system. The Spanish philosopher and gender theorist, Ana de Miguel, exposes the lie of the formally egalitarian societies in which we live today, where equality is de iure, but not de facto. Since it is accepted that there is already genuine equality between the two genders, any individual decision by women is considered a feminist decision. The author calls it the patriarchy of consent and free choice, which favors, among others, the prostitution system.

Pornography functions as marketing for prostitution and as a school of sexuality for both men and women. The new pornography, distributed through the Internet, is free and easily accessible to all users, including minors. In this lecture, we will focus on the study of misogyny that is easily observed both in male forums and in deepfakes or fake pornographic videos created by Artificial Intelligence (AI).

Currently, the big porn sites distribute the so-called deepfakes, that is, videos created by Artificial Intelligence where the face of a woman is superimposed on the body of another while performing sexual acts. The first searches were conducted in December 2017, it is so incipient that it is not regulated in the legislative framework neither European nor Spanish.

These images usually represent famous women, but in some cases, they represent anonymous women or even children. Deepfake can be generated quickly, easily, and free of charge and, although this technology has endless applications, it seems that users have focused on the creation of fake pornographic videos.

Keywords: deepfake, prostitution, pornography, Artificial Intelligence, patriarchy, free choice, feminism.

¹ Universidad Autónoma de Barcelona, Master in Applied Philosophy. E-mail: Victoria.dilluvio@gmail.com

Short Bio:

My name is Victoria Parera Dilluvio. I was born in Barcelona in 1995. I studied a degree in Literary Studies at the University of Barcelona and a degree in Philosophy at the National Distance Education University (UNED). Currently, I am a philosophy teacher and I am finishing a Master degree in Applied Philosophy (UAB). I have special interest in bioethics, gender studies and applied aesthetics.

De la recesiune la inovare:

Cum pot UBI și transumanismul modela viitorul

Drd. Diana MIHEȘ¹

Rezumat: Noua eră tehnologică ne încadrează într-o paradigmă post-muncă, ale cărei consecințe sunt cu neputință de anticipate. Recesiunea pieței muncii, datorată acceleraționismului tehnologic, cauzează adesea incertitudini și anxietăți în ceea ce privește modul în care putem gestiona pierderea în masă a locurilor de muncă, însă la fiecare problemă identificată există alternative. Astfel, scopul lucrării mele este de a aborda una din soluțiile posibile în ceea ce privește noua eră tehnologică, și anume Venitul de Bază Universal (sau UBI). UBI este o propunere politică prin care s-ar oferi tuturor cetățenilor un venit de bază, indiferent de statutul de angajare sau de nivelul financiar al fiecăruia. Ideea din spatele UBI este de a oferi o plasă de siguranță pentru indivizi și familii, garantând că toată lumea are acces la necesitățile de bază ale vieții, indiferent de circumstanțele lor economice. Putem privi acest tip de abordare ca pe un mod de a aplica drepturile omului în mod pozitivist, o abordare inovatoare și echitabilă în ceea ce privește unul dintre cele mai relevante și apăsătoare puncte de referință ale crizelor erei post-muncă.

Voi explora istoria acestui concept și modul în care soluția este prezentată de diverși gânditori transumanști (precum C.H. Anthony, J. Hughes și N. S. Anderson), care urmăresc să folosească tehnologia pentru a îmbunătăți și a prelungi viața umană. Perspectiva transumanistă dorește să creeze un viitor mai bun pentru umanitate prin dezvoltarea și utilizarea prezentelor și viitoarelor tehnologii emergente pentru a depăși limitările fizice, cognitive și emoționale ale ființelor umane.

Eseul argumentează faptul că UBI și transumanismul au un obiectiv comun de a crea un viitor mai bun pentru umanitate. UBI ar putea proteja persoanele ce par lăsate în urmă de progresele tehnologice rapide aduse de era contemporană, în timp ce transumanismul ar putea oferi indivizilor resursele și libertatea de a urmări autoactualizarea și împlinirea. Împreună, UBI și diferitele perspective transumaniste ar putea crea o societate mai echitabilă și mai prosperă.

Cuvinte cheie: UBI, transumanism, economie, societate, post-muncă.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Școala Doctorală de Filosofie, Departamentul de Filosofie. E-mail: dianamariamihes@gmail.com.

From Recession to Innovation:

How UBI and Transhumanism Can Shape the Future

PhD. Student, Diana MIHEȘ¹

Abstract: The new technological era is leading us into a post-work paradigm, the consequences of which are unforeseeable. The downturn in the labour industry, due to technological accelerationism, often causes uncertainty and anxiety about how to manage mass job losses, but for every problem identified, there are alternatives. Thus, the purpose of my paper is to address one of the possible solutions to the new technological era, namely, the Universal Basic Income (UBI). UBI is a policy proposal that would provide all citizens with a basic income, regardless of their employment status or financial status. The idea behind UBI is to provide a safety net for individuals and families, ensuring that everyone has access to the basic necessities of life, regardless of their economic background. We can see this as a positivist take on human rights, an innovative and equitable approach to one of the most imposing benchmarks of the post-work crisis.

I will look at the origins of this idea and the ways that different transhumanist figures (such as C.H. Anthony, J. Hughes, and N. S. Anderson)—those who want to use technology to enhance and prolong human life—have proposed solutions. The goal of the transhumanist viewpoint is to improve humanity's future by creating and applying current and future emerging technologies that help people transcend their physical, mental, and emotional constraints.

The paper makes the case that improving humanity's future is a shared objective between transhumanism and universal basic income. UBI might shield people who feel left behind by the modern era's quick technical advancements, while transhumanism might give people the means and flexibility to pursue fulfillment and self-actualization. Transhumanism and UBI together have the potential to build a more just and affluent society.

Keywords: UBI, Transhumanism, economy, society, post-work.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Doctoral School of Philosophy, Department of Philosophy. E-mail: dianamariamihes@gmail.com.

Muncă Inumană—Prescrieri asupra naturii muncii în contextul Postuman

Cezar MIHALCEA¹

Rezumat: Cu toate că metamorfoza conceptuală a fenomenului muncii a trecut prin numeroase etape istorice, sensul acesteia a fost, în mare parte, explorat în relație cu structura sau dinamica sub care aceasta se desfășoară (spre exemplu în materialismul dialectic). Dincolo de a nega meritele unor asemenea abordări, se poate spune despre acestea că omit explicitarea unui potențial aspect care ar putea fi esențial unei determinări complete a conceptului de muncă - anume, concepția conform căreia munca este funcțional productivă în sine. Această temă a fost deja dezvoltată în mai multe direcții de autori precum Foucault (1977), Althusser (1971), Deleuze (1984), Badiou (2005) etc.; o potențială asemănare este redată de noțiunea în care munca, sub o structură sau un regim, produce întotdeauna omul ca surplus de sine stătător sau în concomitență cu un alt surplus. Teza astfel descrisă a dus la producerea mai multor critici asupra relației dintre om și muncă, scopul fiind redefinirea sau transcenderea paradigmei umaniste. Odată cu accelerarea tehnologiilor AI și destabilizarea diverselor sectoare umane și non-umane sub capitalismul contemporan, formularea definitivă a unei asemenea critici, atât în dimensiunea sa descriptivă și în cea prescriptivă, a devenit urgent necesară. Sub aceste considerații, studiul curent caută să elucideze anumite aspecte privitoare la surplusul uman al muncii, pentru a contribui la o potențială teorie a acesteia capabilă de a integra determinările sale particulare, aflate în continuă evoluție. Astfel, un prim pas prevede examinarea detaliată a unor teorii despre muncă oferite drept răspuns celor umaniste (cu precădere cele aparținând autorilor tocmai menționați), pentru a determina elementele comune care ar putea informa o teorie coezivă. În completare va fi adusă o incursiune în conceptul de muncă prin teoriile inumaniste propuse de Negarestani (2014), scopul ultim fiind acela de a informa o înțelegere și integrare funcțională a muncii în contemporaneitate, drept o alternativă cu adevărat comunală la practicile eterogene ale capitalismului care subliniază o bună parte din crizele materiale și semiotice de astăzi.

Cuvinte cheie: muncă, postumanism, inumanism, capitalism, inteligență artificială.

¹Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Departamentul de Filosofie, Masterat Filosofie, Cultură, Comunicare. E-mail: cezar24.mihalcea@gmail.com

Bibliografie:

Foucault, M. (1977/1995). *Discipline and Punish*. Vintage Books, New York.

Althusser, L. (1970/1971). *Ideology and Ideological State Apparatuses. Lenin and Philosophy and Other Essays*. Monthly Review Press.

Deleuze, G. & Guattari, F. (1984/2021). *Anti-Oedipus*. Bloomsbury Academic, London.

Badiou, A. (2005/2007). *The Century*. Polity Press, Cambridge

Negarestani, R. (2014) *The labour of the Inhuman* (part 1 & 2). e-flux Journal, Issues #52, #53

<https://www.e-flux.com/journal/52/59920/the-labor-of-the-inhuman-part-i-human/>

<https://www.e-flux.com/journal/53/59893/the-labor-of-the-inhuman-part-ii-the-inhuman/>

Inhuman Labour—Prescriptions on the Nature of Labour in the Post-Human Context

Cezar MIHALCEA¹

Abstract: While the concept of labour has undoubtedly passed through multiple metamorphoses throughout history, its meaning has for the most part been explored in relation to the structure and dynamic under which it is rendered (such as in dialectical materialism). Beyond negating the merit of these approaches, it can also be said that they overlook a potential aspect of labour that could prove essential to its full determination - namely, that labour is functionally productive in itself. This theme has already been developed in many directions by authors such as Foucault (1977), Althusser (1971), Deleuze (1984), Badiou (2005) etc.; a potential commonality to these developments could be represented by the notion that labour, under some regime or structure, also produces a designation of the human as production, or as surplus alongside its main production. This notion has, in turn, led to various critiques of the relationship between the human and labour, the goal being that of redefining or altogether transcending the humanist paradigm. With the acceleration of AI technologies and the destabilisation of numerous human

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Department of Philosophy, Master in Philosophy, Culture, Communication. E-mail: cezar24.mihalcea@gmail.com

and nonhuman sectors under contemporary capitalism, a clearer and more definitive formulation of this aforementioned critique, both in the descriptive and prescriptive sense, has never been

more necessary. It is under these considerations that the current study seeks to elucidate some aspects of labour that pertain to its human surplus, specifically so as to contribute to a potential

theory of labour which would integrate the latter’s ever-evolving contemporary determinations. As such, a first step is constituted by the careful examination of some theories of labour offered as response to the humanists’ (such as those of the authors anteriorly mentioned), so that common elements may inform a cohesive theory in this direction. Secondly, this examination will be supplemented by a foray into labour as understood through Negarestani’s (2014) inhumanist framework, which could, in conjunction with the above, inform a new understanding and functional integration of contemporary labour, one which may provide a truly communal alternative to the current heterogeneous capitalist practices that underscore much of today’s material and semiotic crises.

Keywords: labour, posthumanism, inhumanism, capitalism, artificial intelligence.

References:

Foucault, M. (1977/1995). *Discipline and Punish*. Vintage Books, New York.

Althusser, L. (1970/1971). *Ideology and Ideological State Apparatuses. Lenin and Philosophy and Other Essays*. Monthly Review Press.

Deleuze, G. & Guattari, F. (1984/2021). *Anti-Oedipus*. Bloomsbury Academic, London.

Badiou, A. (2005/2007). *The Century*. Polity Press, Cambridge

Negarestani, R. (2014) *The labour of the Inhuman* (part 1 & 2). e-flux Journal, Issues #52, #53

<https://www.e-flux.com/journal/52/59920/the-labor-of-the-inhuman-part-i-human/>

<https://www.e-flux.com/journal/53/59893/the-labor-of-the-inhuman-part-ii-the-inhuman/>

Be Loud and Break Stuff:

Obsolescence of Work and Leisure in the Era of Exuberance

Francesc d’Assís Sañé DIAZ-SANTOS¹

Abstract: The immediate future is presented in the collective imagination as a contest between two scenarios that would supposedly resolve the sociopolitical contradictions of contemporary geist. On the one hand, the total automatization and digitalization of work freed man from its burden and thus starting a new era dedicated to leisure, arts and non-utilitarian sciences. On the other hand, we see the total reterritorialization of the affects, emotions, data, clicks, movements, thoughts or even dreams into the capitalist socius, that is, the absolute commodification of every aspect of our world. This second scenario, the hypercommodification of our entire ecology, offers us a future where there would be no leisure since everything would be work(able). It is a well known topic amongst structuralists that the pair leisure/work forms a binary defined by antagonism, like the “raw and cooked” in Levi Strauss or Bataille’s “sacred and profane”. If so, one could think that when one side of the binarism will consume the other - eliminating work or absolutize it - both ideas (work/leisure) will be meaningless. The purpose of this intervention is to offer a third term, based on the teachings of Clastres, Bifo, Sahlins or Bataille among others, that would allow us to move towards the end of salaried work while making it possible to think of forms of leisure - which we would not necessarily call leisure - that break with the work/leisure binary. We seek to articulate a critique of the metaphysics of work - in ideas such as *accumulation* or *future* - in the capitalist economy, in order to pursue (*an*)*other* economy. This *other* economy - Bataille’s general economy - conjures the mechanisms, apparatuses and structures of the State for a post-capitalist, and therefore post-human, future and agency; where the logic of the immanence-presence and de-subjectification allows us to become-other, become-one, return to the continuity and even return to the magic world of the ritual. We will explore some forms of these practices that are already-posthuman, such as yoga or the music genre of “noise”; both instances that concern the body, interrupting the rhythms of capitalism and the rationale of the self: lines of flight that enhance posthuman agency.

Keywords: postcapitalism, posthuman agency, general economy, conjuration, noise, yoga, expenditure.

¹ Autonomous University of Barcelona, Faculty of Arts and Humanities, Department of Philosophy. E-mail: francesctung4@gmail.com.

Short Bio:

Francesc "Frvn" Sañé Díaz-Santos is an independent and nomadic student and researcher based in Catalonia. He graduated in Philosophy from the Autonomous University of Barcelona where he is currently studying a master's degree in Applied Philosophy. Philosophy, psychoanalysis, critical theory, contemporary digital aesthetics and the new continental turn (speculative realism, theory-fiction and accelerationism) converge in his work. He has written articles on various topics (memes, biopolitics, pedagogy, posthumanism, accelerationism), and has participated in conferences (NUTC 2023, Simbiosio 2022, Aceleraditos 2023), workshops and talks on different topics: digital aesthetics, symbiotic ecophilosophy, violence LGTBIQ+, new authoritarian populist governmentality, subject experience in accelerated times and memetics, among others. He does not have a particular philosophical interest, rather he considers himself a polymath who loves any type of knowledge, which he expresses in his various publications and participations. He has also been a chef and restaurateur for a decade, apart from being a death metal singer.

Impactul jocurilor video în gestionarea muncii și a timpului liber

Drd. Alexandra ȘTEȚI¹

Rezumat: Jocurile video sunt acum un subiect despre care toată lumea știe câte ceva. Fie că se joacă chiar ei, cunosc oameni care o fac, sunt pasionați să se uite la alții care o fac sau pur și simplu fac parte dintre cei ce spun „jocurile astea strică o generație”. Cert este că apariția, respectiv evoluția jocurilor video, a adus schimbări atât în ceea ce privește munca, cât și gestionarea timpului liber. Este poate ușor să privim lucrurile dintr-o perspectivă entuziastă și să declarăm, dacă suntem în tabăra pro-jocuri video, că acestea reprezintă viitorul și că sunt o adevărată realizare. Este de asemenea ușor, dacă suntem mai sceptici, să considerăm că jocurile video reprezintă o amenințare la adresa productivității și că ne afectează negativ. Adevărul, după cum ne-a obișnuit viața, se află undeva la mijloc. Jocurile video reprezintă o modalitate de migrare către digital și demonstrează faptul că oamenii au început deja să-și depășească limitele corpului și ale minții prin intermediul acestei tehnologii. Nu doar că indivizii explorează experiențe și identități noi, la care nu ar avea altfel acces, dar încep să-și formeze propria identitate datorită experiențelor din mediul digital. Îmi propun astfel să analizez în ce măsură jocurile video afectează viața privată a individului, dar și cum îl afectează în ceea ce privește organizarea timpului liber, și pierderea noțiunii timpului în fața calculatorului. De asemenea, voi analiza felul în care se intersectează realul cu lumile digitale prezente în jocurile video, pentru a determina în ce măsură aceste aspecte afectează trecerea timpului pentru cei ce practică aceste activități. Voi lua în considerare atât aspectele pozitive, cât și pe cele negative, astfel încât să evidențiez o perspectivă cât mai obiectivă. La final voi oferi și câteva sfaturi pentru cei ce sunt doritori să joace jocuri video, dar le este greu să-și gestioneze timpul astfel încât să nu abuzeze de el.

Cuvinte cheie: jocuri video, posthuman convergence, technology, free time, free time management, digital identities, digital worlds.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Școala Doctorală de Filosofie, Departamentul de Filosofie. E-mail: alexandra_steti@yahoo.com; alexandra.steti@ubbcluj.ro.

The Impact of Video Games on Work and Leisure Management

PhD. Student, Alexandra ȘTEȚI¹

Abstract: Video games represent a topic that everyone knows something about. Whether they play games themselves, know people who do, are passionate about watching others play, or simply belong to those who say "these games ruin a generation." What is certain is that the emergence and evolution of video games have brought about changes both in terms of work and the management of leisure time. It might be easy to look at things from an enthusiastic perspective and declare, if we're in the pro-video games camp, that they represent the future and are a true achievement. It is also easy, if we're more skeptical, to consider video games a threat to productivity and negatively affecting us. The truth, as life has accustomed us, lies somewhere in the middle. Video games represent a migration to the digital world and demonstrate that people have already begun to surpass the limits of the body and mind through this technology. Not only are individuals exploring new experiences and identities that they wouldn't otherwise have access to, but they're also beginning to form their own identity based on experiences in the digital realm. I aim to analyze to what extent video games affect an individual's private life, as well as how they affect them in terms of organizing leisure time and losing track of time in front of the computer. Additionally, I will examine how reality intersects with the digital worlds present in video games to determine to what extent these aspects affect the passage of time for those who engage in these activities. I will consider both the positive and negative aspects, in order to highlight a perspective as objective as possible. Finally, I will also provide some advice for those who are eager to play video games but find it difficult to manage their time so as not to overindulge.

Keywords: video games, posthuman convergence, technology, free time, free time management, digital identities, digital worlds.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Doctoral School of Philosophy, Department of Philosophy. E-mail: alexandra_steti@yahoo.com; alexandra.steti@ubbcluj.ro.

Sunt voluntar postuman?

Sergiu-Antonio URSA¹

Rezumat: Construirea omului contemporan implică practici transformative largi, care se întrepătrund constant cu fenomene sociale, economice, psihologice, politice, de mediu, și de identitate. Între ele, voluntariatul a fost conceput ca o încurajare a exprimării naivității personalității umane, iar mulajul voluntarist se întâmplă fie direct, fie prin cultivarea indirectă a caracteristicilor asociate acestuia: altruism, benevolență, întrajutorare, bine comun ș.a.m.d. Definiția funcțională a voluntariatului pe care o folosesc este „*orice acțiune cu agentitate, delipsită de finalitate auto-centrată, și fără a presupune recompense materiale, a cărei contribuție se face în favoarea decenței vieții sau existenței.*”

Recent, exercițiul voluntariatului a devenit cvasi-obligatoriu construcției identitare umane vestice/nordice, căpătând elemente de auto-validare, egoism, neocolonialism etc.; determinând astfel menținerea unor relații structurale de putere, discriminare, și construcție stereotipică. Prin practicarea voluntariatului orientat spre atingerea unor scopuri, acesta devine una dintre cele mai importante forțe contemporane de redistribuire și consolidare ideatică dinspre și către vest/nord. (1) Dinspre vest/nord, contribuie la menținerea ideilor esențialiste de superioritate (de dezvoltare, morală, ideologică) vestică/nordică plasată implicit peste cea estică/sudică; respectiv (2) către vest/nord, la stabilizarea presupuzițiilor despre aceleași relații structurale, pentru persoana care e angrenată în voluntariat.

Cea de-a doua valență a voluntariatul recent se regăsește în latura postumană a acestuia, descentrând oamenii ca beneficiari primari, astfel incluzând animalele, plantele, mediul, obiecte inerte sau inconștiente și conceptele. Această reorientare postumană a voluntariatului este bifidă, pentru că permite și beneficiarilor voluntariatului să fie practicanți ai acestuia, cărora adăugăm și capitalul post-mortem. Analiza fenomenologiei asocierii voluntariatului cu elemente non-umane este interesantă pentru că ar putea explica alegerile unei constituiri asociale a vieții.

Voluntariatul postuman este într-o luptă continuă cu civismul, care încearcă să acapareze practicile altruiste și non-umane inerente acestui model. Civismul consideră că orice formă de acțiune voluntaristă este, de fapt, o contribuție societală pentru un bine general (desigur, referitor la binele oamenilor) care trebuie avansat prin acesta. Voluntarul postuman este astfel prins în

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Științe Politice. E-mail: sergiu.ursa@stud.ubbcluj.ro.

cușca în care agentitatea sa nu poate fi niciodată opozantă sistemului, ci numai în concordanță cu acesta. **Deci, ce facem?**

Cuvinte cheie: voluntariat, altruism, neolonialism, civism.

Am I a Posthuman Volunteer?

Sergiu-Antonio URSA¹

Abstract: The construction of contemporary human involves broad transformative practices, that constantly intertwine with social, economic, psychological, political, environmental, and identity phenomena. In-between them, volunteering was conceived as an encouragement of the expression of the naivety of the human personality, as such, the voluntarist molding happens directly, or through the indirect cultivation of the characteristics associated with it: altruism, benevolence, helping, the common good, etc. The operational definition of volunteering that I use is *“any action with agency, devoid of self-centered finality, and without presupposing material rewards, the contribution of which is made in favor of the decency of life or existence.”*

Recently, the exercise of volunteering has become quasi-obligatory to the Western/Nordic human identity construction, acquiring elements of self-validation, egoism, neo-colonialism, etc.; thus maintaining structural relations of power, discrimination, and stereotypical construction. By practicing goal-oriented volunteering, it becomes one of the most important contemporary forces of idea consolidation and redistribution, from and to the West/North. (1) From the West/North, it contributes to maintaining the essentialist ideas of Western/Nordic superiority (developmental, moral, ideological) implicitly placed over the Eastern/Southern one; respectively (2) to the West/North, to the stabilization of presuppositions about the same structural relations, for the person who engages in volunteering.

The second face of recent volunteering is found in its posthuman character, decentering humans as primary beneficiaries, thus including animals, plants, the environment, inert or unconscious

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of Political Sciences. E-mail: sergiu.ursa@stud.ubbcluj.ro.

objects, and concepts. This posthuman reorientation of volunteering is bifid, because it also allows the beneficiaries of volunteering to be its practitioners, to which we add the postmortem capital. The analysis of the phenomenology of the association of volunteering with non-human elements is interesting because it could explain the choices of an asocial constitution of life.

Posthuman volunteering is in an ongoing battle with civicism, which seeks to capture the altruistic and non-human practices inherent in this model. Civics considers that any form of voluntary action is, in fact, a societal contribution to a general good (of course, referring to the good of people) that must be advanced by its practice. The posthuman volunteer is thus caged in that his agency can never be opposed to the system, but only consistent with it. **Thus, what do we do?**

Keywords: volunteering, altruism, neo-colonialism, civics.

Navigând postumanismul—intersecții ale teoriei critice, artei și curatoriatului

Drd. Cristiana URSACHE¹

Rezumat: Această cercetare navighează peisajul complex al postumanismului, explorând fundamentele sale filozofice, manifestările artistice și implicațiile sociale concenctându-le pe acestea cu practicile curatoriale din expozițiile de arte vizuale. Se aprofundează subiectul redefinirii umanității în contextul evoluției tehnologice și preocupărilor ecologice, evidențiind estomparea granițelor dintre uman și non-uman. Printr-o analiză interdisciplinară, este examinat rolul postumanismului în remodelarea paradigmelor culturale și în stimularea angajamentului critic. Ca studiu de caz se are în vedere un proiect colaborativ cu un artist român, punând în legătură teoria critică și practica artistică pentru a vizualiza moduri alternative de practici curatoriale.

Cuvinte cheie: practici curatoriale, postumanism în artele vizuale, discurs critic postumanist.

Navigating Posthumanism - Intersections of Theory, Art, and Curating

PhD. Student, Cristiana URSACHE²

Abstract: This research navigates the complex landscape of posthumanism, exploring its philosophical underpinnings, artistic manifestations, and societal implications connectig the dots with curatorial practices in exhibitions. It delves into the redefinition of humanity amidst technological advancements and ecological concerns, highlighting the blurring boundaries between human and non-human through visual arts. Through interdisciplinary analysis, it examines the role of posthumanism in reshaping cultural paradigms and fostering critical engagement. Additionally, it presents a collaborative project with a Romanian artist, bridging theory and practice to envision alternative modes of existence.

Keywords: practici curatoriale, postumanism în artele vizuale, discurs critic postumanist.

¹ Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași, România. E-mail: cristiana.ursache@gmail.com.

² George Enescu University of Arts, Iasi, Romania. E-mail: cristiana.ursache@gmail.com.